

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/788/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201329
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514201329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, sídlo Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž. X, Č., v konaní o zaplatenie 201,69 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie 13C/120/2014-47 z 27.5.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a rozhodol tak, že účastníkom sa náhrada trov konania nepriznáva.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch a v spojení s ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 €, od tohto okamihu ide o drobný spor, rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 27.05.2014.

Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 14.02.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver výške 663,88 € (20.00,00 Sk), ktorý sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 22,41 € (675,00 Sk) vždy k 10 dňu v mesiaci po dobu 45 mesiacov pri ročnej percentuálnej miere nákladov 26,64 % a pevnej úrokovej sadzbe vo výške 18,40 % ročne. Odporca si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v zmysle § 497 - 507 Obchodného zákonníka, súd tak mal za to, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať zákon číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd citoval § 2 písm.a/, b/ zák.č. 258/2001 Z.z. a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. a dôvodil, že o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z uvedeného vyplynulo, že nárok navrhovateľa je premlčaný, pretože trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 10.11.2013 a žaloba bola podaná dňa 24.01.2014, čiže po uplynutí premlčacej lehoty, preto z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ v konaní nebol úspešný, teda náhrada trov konania mu neprislúcha, odporca, ktorý bol v konaní úspešný, sa k návrhu nevyjadril a nežiadal ani priznať trovy konania.

V podanom odvolaní žalobca podľa § 220 O.s.p. žiadal zmeniť rozsudok a žalobe vyhovieť v celom rozsahu alebo podľa § 221 ods.1, 3 O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a žiadal priznať aj trovy konania. Ako aj v stovkách iných sporov poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 6 M Cdo 4/2012, hodnotí zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka a ďalej dáva za vzor rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a v Trnave, lebo aj zmena zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch so zreteľom na čl. 1, 125 ods.1 písm.a/ Ústavy SR zakazuje súdom spätnú pôsobnosť, lebo dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods.1 a čl. 1 ods.2 Ústavy SR. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30.4.2014 umožňoval spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania, preto aj Národná rada SR v § 5b ZoOS prikázal orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania. Súd prvého stupňa nemôže zlegalizovať postavenie súdu ako advokáta dlžníka tak ako sa stalo v tejto veci a defakto bol narušený princíp rovnosti, nedovoleným spôsobom tak zasiahol do princípu právneho štátu, o.i. aj Ústavný súd SR viackrát povedal, že spotrebiteľia musia platiť istinu, o.i. v čl. 152 ods.4 Ústavy SR bol porušený tento článok ústavy.

Odvolací súd podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) a verejným vyhlásením rozsudku potvrdil tento rozsudok podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vo veci, vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie je presvedčivé, lebo ide o premlčanú pohľadávku navrhovateľa.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí ÚS SR vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti, t.j. pri odôvodnení o zamietajúcom výroku rozsudku zodpovedá požiadavkám § 157 ods.2 a zásadám súdnej praxe, pretože rozsudok prvostupňového súdu je presvedčivý.

Základom odvolacieho konania je preskúmanie rozhodnutie súdu prvého stupňa bez uplatnenia námietky premlčania ex offio súd prvého stupňa, sám prihladol na premlčaný nárok, nedošlo tu k odňatiu

možnosti konať pred súdom, je vecou žalobcu, či sa zúčastňuje pojednávania a tak nemožno považovať za rozhodnutie súdu za konanie, ktorým by bola odňatá možnosť konať pred súdom navrhovateľovi, ktorým by znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktorý mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovateľ dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaniu dôkazu, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na dvojinstančnosť konania a pod.

S poukazom na § 213 ods.1, 3 O.s.p. odvolací súd už ak neopakoval dokazovanie nemôže vykonávať z iného skutkového materiálu, než aký zhromaždil prvostupňový súd. Zmluvné dojednanie nebolo ani preskúmané vzhľadom na zamietnutie žaloby pre premlčanie a v danom prípade tak prvostupňový súd správne vyhodnotil, že nedošlo k poškodeniu spotrebiteľa v tomto konaní, zmluvou o úvere bola poskytnutá pôžička odporcovi, avšak oslabilo sa právo pre jeho premlčanie, preto ho nebolo možné priznať.

Rovnako správne odvolací súd zistil, že rozhodol prvostupňový súd aj o trovách konania medzi účastníkmi konania. Ako vecne správne bolo potrebné potvrdiť rozsudok podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a vzhľadom na ust. § 214 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p. nepriznať trovy neúspešnému účastníkovi, t.j. navrhovateľovi, lebo odporcovi nevznikli.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa pri poskytnutí zmluvy o splátkovom úvere vychádzal z tejto zmluvy a odporca si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil, úver poskytnutý 663,88 € a mesačné splátky boli 22,41 € po dobu 45 mesiacov pri ročnej percentuálnej miere nákladov 26,64 % a pevnej úrokovej sadzby vo výške 18,40%. K premlčaniu došlo, pretože trojročná premlčacia lehota uplynula 10.11.2013 a žaloba bola podaná 24.1.2014 na súd prvého stupňa, po uplynutí premlčacej lehoty.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.